

Prof. Dr. Josef Opatrný
Středisko iberoamerických studií
FF UK

Posudek diplomové práce

Lucie Nováková, *Osobnost Túpaca Amaru II. a jeho přínos pro další vývoj v Peru*, 119 str. rkp. + přílohy

Diplomantka se ve své práci chtěla původně zabývat velmi širokou problematikou obrazu osobností Túpaca Amaru v historii Peru a jeho významem pro peruánskou společnost. Při práci nad tímto tématem však evidentně došla k závěru, že bude třeba úkol vzhledem k obrovskému množství literatury včetně publikovaných pramenů k povstání, které významným způsobem ovlivnilo nejen dějiny Peru, záběr práce poněkud zúžit a věnovat pozornost především obrazu Túpaca Amaru v krásné literatuře. Její rozhodnutí bylo nepochybně racionální, výsledek práce však vzbuzuje i přesto jisté rozpaky.

Nováková shromáždila rozsáhlý materiál v podobě sekundární literatury, převážně českého původu, a pramenů, v jejím případě literárních textů. Ve dvou částech práce pak získaný materiál interpretuje a analyzuje. Prvních dvacet stran práce věnovala možná až příliš rozsáhlému nastínění historických předpokladů vzpoury vedené Túpacem Amaru, resp. popisu administrativního uspořádání místkrálovství Peru od příchodu Franciska Pizarra (psaní jeho jména ovšem činilo Novákové naprosto nevysvětlitelné potíže, srov., str. 10, stejně jako skloňování slova Španěl, např. str. 12). Další část první poloviny práce je pak už organičtější popis osobnosti protagonisty celého textu a jeho povstání, kde se autorka opírá o sekundární literaturu a přibližuje zejména základní momenty událostí počátku osmdesátých let osmnáctého století. Druhá část práce je pak výčtem literárních prací a dramát (plus jednoho filmu), v nichž se Túpac Amaru objevuje jako hlavní hrdina popř. jako jedna z důležitých postav.

Koncepce, již diplomantka tímto způsobem zvolila, je jistě legitimní, výklad však probíhá paralelně a působí nepřehledně. Navíc trpí zejména druhá část práce značnou nevyvážeností, některým pracem je věnována minimální pozornost, což je možná zcela na místě, otázkou ovšem zůstává, proč diplomantka toto dílo vůbec zařadila a měla by své rozhodnutí vysvětlit (viz báseň Alajandra Romulada Valle na str. 65-6), jinde se pak Nováková dopouští chyb v poznámkách o autorech – Carlos Daniel Valcárcel není Argentinec, ale Peruánek, navíc jeden z předních badatelů zabývajících se právě problematikou indiánských povstání v koloniální době, na prvním místě přirazeně povstáním největším, povstáním Túpaca Amaru.

Práce však netrpí pouze konstatovanou nepřehledností ve výkladu; postrádám úvodní část, v níž by autorka pojednala základní problémy, s nimiž se musela při studiu vyrovnat a charakterizovala základní literaturu a prameny. Tento nedostatek částečně suplují odstavce v jednotlivých kapitolách především v druhé části práce. I ty ovšem trpí společným hříchem celého textu, diplomantka nevěnovala potřebnou pozornost závěrečné redakci. V práci tak nezůstalo jen velké množství překlepů, při čtení ruší také časté opakování stejných výrazů a někdy zkomolená slova. Jako příklad uvádím slovo “následně”. Na str. 9 se tak opakuje na dvou řádkách hned třikrát, v dalším textu jde pak jeho použití jistě do desítek. Jinde se pak objevují kuriózní výrazy, na straně 57 je to “avarská” část povstání, ve skutečnosti všem nešlo o část “avarskou” ale “aymarskou”.

Domnívám se, že právě tyto nedostatky vysvětlují celkové rozpačité vyznění celé diplomové práce. Nováková sice shromáždila množství zajímavého materiálu, nezůstal jí však patrně dostatek času na jeho důkladné zpracování. Vzhledem k jejím schopnostem je to škoda. I tak doporučuji práci k obhajobě, výše uvedené skutečnosti mne však nutí navrhnout hodnocení dobře či v případě mimořádného výkonu u obhajoby velmi dobře.

V Praze, 13. září 2010.

Prof. Dr. Josef Opatrný

